No. 134. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 8 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. — Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ZWITSERLAND.

BAZEL, den 30. October. Tot heden zijn er nog geene vijandelijkheden tusschen de twee partijen, die Zwitserland verdeelen, voorgevallen. Het *Sonderbund* heeft besloten den aanval of de bezetting af te wachten. De punten van Sursée, Munster en Sempach zijn in staat van verdediging gesteld, met oogmerk om de troepen van het Bondgenootschap op te houden. Indien zulks gelukt, zal de sneeuw in November de ondernemingen van den generaal *Dufour* welligt doen mislukken.

DUITSCHLAND.

VAN DEN RIJN, den 2. November. Volgens de alhier uit Zwitserland ontvangen berigten, zijn de zaken aldaar thans zoo ver gekomen, dat er aan geene minnelijke schikking meer te denken valt. Nadat de gezanten van het afzonderlijke verbond de vergadering van den landdag hebben verlaten, kan men den oorlog als uitgebroken beschouwen. Volgens gewoonte zou de landdag besloten hebben, om de kantons Neufchatel en zelfs ook Bazel-stad, die geweigerd hebben het geverderde kontingent te leveren, door kracht van wapenen daartoe te dwingen. Het afzonderlijke verbond heeft krachtige verdedigings-maatregelen in 't werk gesteld, maar men gelooft algemeen, dat het niet geheel op zijne bevolking kan rekenen. De groote mogendheden zullen zich vooreerst onzijdig houden, maar op de grenzen van Zwitserland eenige troepen bijeenbrengen, ten einde, ingeval zij eene bemiddeling van hunne zijde later noodzakelijk mogten achten, dadelijk gewapenderhand te kunnen binnenrukken. Alle vreemdelingen zijn uit Zwitserland gevlugt; enkele Engelschen trekken er echter nog heen, om den strijd van nabij te beschouwen.

ENGELAND.

LONDEN, den 3. November. Gisteren avond was hier zulk een dikke mist, als men in jaren niet gezien had. De vaart van stoom- en andere vaartuigen op den Teems werd gestaakt. Rijtuigen en voetgangers werden door fakkeldragers voorafgegaan. Tegen negen ure in den avond trok de mist een weinig op.

— Een oud koopman te Glasgow is dezer dagen overleden; hij had zijn leven voor 30,000 ponden sterling doen verzekeren en nu eischen drie dames, ieder van welke zich de weduwe van den overledene noemt en dit door eene huwelijksacte bewijst, deze som op. Zij woonden in drie verschillende hoeken van Glasgow, en de nu overledene bragt beurtelings veertien dagen in elk dezer huishoudens door.

— Een zekere *Philipps*, te Londen, heeft een middel uitgevonden, om zonder aanwending van water, brand te blusschen. De machine, welke hij tot dat oogmerk gebruikt, noemt hij *Vuur-annihilator*; zij is met een' gasvormigen damp gevuld, die eene grootere verwantschap heeft tot de zuurstof der lucht, dan deze tot de water- en koolstof bezit. Het wezen van deze zelfstandigheid is echter tot nog toe het geheim van den uitvinder. Daar nu het vuur, in de gewone opvatting des woords, door de verbinding van zuurstof (de bemiddelaar der verbranding) met waterstof (de hoofdstof der vlam) en koolstof (de hoofdstof des lichts) te weeg gebragt wordt, zoo is het voortduren des vuurs zonder de zuurstof onmogelijk; — weshalve dan ook het blusschen des vuurs met de snelheid des bliksems plaats heeft, als in de vlam een straal met buitengewone hevigheid wordt uitgeworpen uit de machine, waarin de damp zich bevindt. Die blussching gaat zóó snel, dat een schip, hetwelk *Philipps* ten behoeve van deze proef, op den Thaems liet in brand steken, binnen den tijd van eenige seconden geheel en al gebluscht was. Men ziet al dadelijk in welke buitengewone omwenteling deze ontdekking ten aanzien van alle tegenwoordige bluschmiddelen zal te weeg brengen. — De machines zijn aanwendbaar zoowel in het groot, bij branden die reeds in uitgestrektheid gewonnen hebben, als in het klein, voor het gebruik in huis tot het oogenblikkelijk blusschen van ontstanen brand.

— Een zeker heer *Boyd*, te Sydney, heeft bewoners der Zuiderzee-eilanden doen overkomen om dezelve als landbouwers te bezigen. Drie en zestig inboorlingen der nieuwe Hebriden hebben van dit middel gebruik gemaakt om eenige eilanden te verlaten, waar men gedurende negen maanden van het jaar, bijna van honger omkomt. Hoewel men hoopt hen van vele ondeugden te genezen, vreest men evenwel vooral, dat zij zich aan geestrijke dranken zullen te buiten gaan.

— Gisteren heeft een heer, die toegang tot de St. Pauluskerk verkregen had, zich plotseling, na ongeveer een uur rustig rondgewandeld te hebben, van eene der galerijen afgeworpen, na op de balustrade geklommen te zijn. Geheel verpletterd werd hij op den grond gevonden. Zijn naam was *Wilson* en ouderdom 50 jaren.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2. November. Den 25. October heeft een zeer treurig voorval te St. Savinien bij Sainte plaats gehad. Eene baggerschuit is aldaar in het midden der Charente, op het punt, waar de stroom het hevigst is, sinds eenige dagen bezig met het uitdiepen. Het werkvolk, ten getale van 14, wilde zich, als naar gewoonte, met eene boot naar wal begeven, toen, ten gevolge van eene belemmering, zich al het werkvolk naar één kant van de schuit begaf, en haar aldus deed omslaan; ongelukkig was er geen vaartuig in de nabijheid, om te hulp te schieten en van de 14 in het water gevallen werklieden zijn er 7 verdronken, terwijl de overige als door een wonder gered zijn.

— Zie hier een voorbeeld van eene zeer gewone ontkoming uit de gevangenis, maar van eene bewonderingswaardige tegenwoordigheid van geest in het behouden der verkregene vrijheid. Zeker misdadiger, *Brault*, die tot altoosdurenden arbeid verwezen, maar wiens straf tot twaalf jaren opsluiting verzacht was, zat te Rennes in het centrale huis. Hij gedroeg er zich zoodanig dat hij meer en meer vrijheid van gaan en komen in een groot gedeelte dier gevangenis verkreeg. Zich hiervan bedienende, weet hij zich eenige kleedingstukken te verschaffen, trekt die in plaats van zijn gevangen-pak aan, neemt een rolletje papieren in de hand en wandelt zoo door alle deuren en voorbij alle wachten naar buiten. Hij is vrij, maar nog niet in veiligheid, dit ondervindt hij weldra. Om den hoek eener straat ziet hij zich, zoo als de Franschen zeggen, gezigt tegen gezigt met een der beambten in het huis. « Zoo, zoo, *Brault*," zegt deze, « zijt gij zoo aan het kuijeren! Door welk toeval...?" « Neen waarlijk geen toeval," antwoordt *Brault*, zonder zich in het geringst verlegen te toonen; « ik heb mijn ontslag, zie slechts," en hier wijst hij op het rolletje papieren, dat hij nog in de hand heeft. De ander, door de onbedeesdheid, de veranderde kleeding en het aanbod van den voortvlugtige gerust gesteld, laat hem voorbij. In de gevangenis aangekomen, verhaalt hij wat hem ontmoet is, vindt eerst geen geloof, daarna doet men onderzoek, begint eene vervolging, maar..... de vogel was gevlogen.

— Men was gisteren avond in de kerk der petits-père zeer verbaasd te hooren, dat de abt *Desgenets*, pastoor van die kerk, na de dienst, aan de liefdadigheid der geloovigen 46 handelshuizen aanbeval, wier toestand ten gevolge van den algemeenen slechten staat van zaken, zeer hagchelijk was geworden.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 4. November. Een verschrikkelijk noodlot heeft twee huisgezinnen dezer stad in rouw en droefheid gedompeld. Eergisteren was hier een notarisklerk met eene jonge jufvrouw getrouwd. Des avonds, na de bruiloft was het jeugdige paar per spoortrein naar Brussel vertrokken. Te Mechelen aangekomen zijnde, trad de bruidegom uit de diligence om eene behoefte te voldoen; maar eer hij er weder kon in stappen, liet zich de trompet des conducteurs hooren en de trein was reeds in vollen rid. De jonge man, kost wat kost zijne bruid willende volgen, sprong dadelijk in eene vigilante en reed naar Brussel: de ongelukkige ijlde zijn dood te gemoet! Er heerschte namelijk dien avond een dikke mist, en de voerman in de duisternis verdoold geraakt, meenende de brug van Laeken over te rijden, stortte in de vaart. De ongelukkige klerk is daar verdronken, benevens het paard; maar de voerman, volgens een schrijven uit Brussel, zou gered zijn. De toestand der arme bruid, haren bruidegom angstig verbeidende en zijn treurig uiteinde plotseling vernemende, laat zich beter beseffen dan beschrijven.

— Wij lezen met belangstelling in den brusselschen *Débat Social*:

« Eene vereeniging van belgische en vreemde democraten zal, zondag, den 7. November, ten 7 uren des avonds plaats hebben in het huis genaamd *Maison des Meuniers, rue de la Tête d'or*, nabij het stadhuis, te Brussel, ten einde te beraadslagen, over de vestiging eener societeit, wier bestemming zijn zoude de democratische begrippen en leerstellingen in België en andere landen te verspreiden, door alle middelen welke de Belgische constitutie veroorlooft te bezigen."

— Maandag laatstleden werd te Zele (Vlaanderen) eene zitting, in de herberg *de Warande* gehouden, welke veel gelijkenis had met eene regtbank. De voorzitter, in zwart gewaad, sprak verscheidene vonnissen uit, ten laste van eenige jongelieden, die zich niet al te best met de kermis jegens de jonge jufvrouwen gedragen hadden, toen dezelve zich in de dansvergaderingen bevonden. Daar de veroordeelingen in *carbonaden* bestonden, waren er meer dan 25 kilos te verteren. Een verdediger werd insgelijks verwezen, volgens een artikel uit 's Snoecks-almanak, die ter tafel lag, tot verscheidene kilos *carbonaden*, omdat hij in zijne pleitrede den voorzitter wat te bitsig toegesproken had.

— In de haven van Brugge is een vaartuig aangekomen, waarvan de geheele bemanning uit negers bestaat en daar zulks zeer vreemd is, wordt het met nieuwsgierigen als bestormd.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 3. November. Wij vernemen, dat de Wel-Eerw. heer *J. J. van Oosterzee*, theol. doctor en predikant te Rotterdam, voor de keuze der beroeping, door de Nederduitsche Hervormde gemeente alhier op Z. Eerw. uitgebragt, *bedankt* heeft.

UTRECHT, den 4. November. Men verneemt, dat van het goud, afkomstig van de fineering der oude speciën, op heden verkocht is eene hoeveelheid van ruim 157 N. P. fijn tegen eenen prijs van ƒ1658,99 per N. P. fijn, aan een voornaam handelhuis van Amsterdam. Deze partij uit tien baren bestaande, heeft dus ruim ƒ261,000 opgebragt.

KAMPEN, den 2. November. De predikant van Schokland heeft, zoo men zegt, op een gegeven week, zijne standplaats verlaten, ter zake van verregaande miswijzingen van 't kompas. Zooveel is zeker, dat zijn ZWE. koers heeft gezet naar Haarlem, tot herstel van gezondheid.

— De bepaling betreffende het regt van placet in het tweede boek van het ontwerp van strafwetboek, hetwelk in de zitting tot eene afstemming van den daartoe betreffenden titel had geleid, is thans door de regering volgenderwijze veranderd:

Boek II. Titel 1, art. 38. De bediener van de godsdienst, die, zonder voorafgaand verlof der regering, heeft afgekondigd, verspreid of in druk uitgegeven eenige acte of eenig geschrift, onder welken naam of in welken vorm ook vervat, van eenige buitenlandsche geestelijke of kerkelijke vergadering of overheid, wordt gestraft met correctionele gevangenisstraf van 1 tot 3 jaren en geldboete van ƒ100 tot ƒ1000, te zamen of afzonderlijk.

« Van deze bepaling zijn uitgezonderd die akte, welke uitsluitend gewetenszaken van bijzondere personen, of onderwerpen van kerkelijke leer en tucht betreffen."

— De regering bedreigt de vrijheid der drukpers op nieuw met eene strafwet die haren ondergang noodwendig moet na zich slepen.

— Den 1. dezer vierden te Zierikzee hun 61jarig huwelijksfeest, *Adriaan van der Maas*, oud 81, en *Adriana Heule*, oud 83 jaren.

— Professor *Schönbein* heeft weêr eene nieuwe uitvinding

DE LAND-ENGTE VAN SUEZ.

(*Uit Bell's Weekly Messenger.*)

(INGEZONDEN.)

Het Journal des Débats bevatte dezer dagen een uitgebreid artikel betrekkelijk het ontworpen kanaal tusschen *Suez* en Pelusium, welk plan daarbij in alle opzigten in goedkeurende bewoordingen werd toegejuicht.

De bekendmaking van zulk een plan, dus vervolgt het Journal, is alleen genoegzaam om deszelfs belangrijkheid te bewijzen. « Eene onderneming toch waardoor de Middellandsche Zee in onmiddelijke gemeenschap met de Indische zeeën gebragt, en daardoor meer dan de helft van den afstand tusschen die twee zeeën, langs den omweg rond de Kaap de Goede Hoop, vermeden zou worden, — zulk eene onderneming betreft niet alleen de belangen van Egypte, hoezeer een gedeelte van deszelfs grondgebied daarvoor zou moeten worden afgestaan, maar moet tevens in het belang van de staatkundige en handels-betrekkingen van de geheele wereld, in de hoogste mate de aandacht tot zich trekken.

Eene doorgraving van dertig uren in de Woestijn, in het midden van eene vlakte die de werkzaamheden ongemeen bevorderlijk wezen zal, het stichten van twee zeehavens, wel is waar onder moeijelijke omstandigheden, doch geene onoverkomelijke bezwaren voor onze ingenieurs schijnende op te leveren, en eindelijk eene uitgave van 30 à 40 millioenen, — ziedaar de voorwaarden waarop deze heerlijke uitkomst kan verkregen worden.

Waaraan is het dan toch wel toeteschrijven, dat deze grootsche onderneming tot nog toe slechts in ontwerp en op het papier bestaat, en nog niet tot wezenlijkheid is gebragt, ter bevordering en uitbreiding van de verlichting en den wereldhandel? Het schijnt dat de staatkunde van alle de kabinetten eenparig gestemd is ten aanzien van het beginsel zelve, doch telkens wanneer wij van de theorie verlangden overtegaan tot de werkelijke daarstelling van het kanaal, rezen er hevige verschillen, en iedere partij, meer of minder onder den invloed van hare bijzondere belangen, stelde dan steeds voor en verdedigde een verschillend ontwerp, terwijl dan de wezenlijke doch achter het scherm zittende vijanden van het plan, gebruik makende van de verschillen in de wederzijdsche denkbeelden, de geheele onderneming steeds in duigen wisten te doen vallen.

Dit is de, alhoewel voor de Europesche staatkunde niet vereerende, doch ware geschiedenis, waardoor alle de tot hiertoe te berde gekomen plannen van doorgraving van de land-engte van Suez zijn verijdeld geworden. — Alle de Europesche kabinetten hebben zich vereenigd tot onderhandelingen, doch geenszins overeen kunnen komen ten aanzien van belangen die overigens zoo klaar en duidelijk schenen aangewezen te zijn. Sommige partijen hebben zelfs hevige driften doen blijken en eene verbolgenheid aan den dag gelegd, waardoor Mehemet-Ali, hoezeer bezield en wenschende, met de onderneming en deszelfs totstand-brenging innig ingenomen besluiteloos werd. Intusschen is hij de man niet om zich lang in zijne plannen te laten dwarsboomen. Het beroemde axioma « dat genie, door geduld onderschraagt, een tweede weg weet te openen, wanneer onoverkomelijke bezwaren zich op den eersten opdoen," weet Mehemet-Ali meesterlijk te bevestigen. Ziehier wat hij gedaan heeft. Aan het welslagen der onderneming wanhopende, indien hij zich namelijk alleen met zijne eigene middelen moest verzetten tegen de vijanden van zijn geliefdkoosd plan, is hij thans bezig de zaak te onderwerpen aan de eenige en wezenlijke souvereine magt in Europa, de publieke opinie.

De onmogelijkheid inziende om de verschillende gouvernementen tot zijne plannen overtehalen, heeft hij een beroep gedaan op den handel, de fabrieken en de bijzondere belangen van de volken wier inzigten hij overtuigd was met de zijne overeen te stemmen. Met dat doel heeft hij eene maatschappij ontworpen van ingenieurs en bankiers, wier belangstelling in zijne plannen hij heeft trachten gaande te maken. En, ten einde alle wantrouwen te verbannen, en zijne volstrekte onpartijdigheid aan den dag te leggen, om aantetoonen dat hij in dezen alleen het evenwigt wil bewaren tusschen de verschillende belangen, en daaraan eene volkomene wederzijdsche genoegdoening wil geven, heeft hij zijnen wensch te kennen gegeven, dat deze maatschappij zou bestaan uit drie partijen of onderdeelen, ieder derzelve vertegenwoordigende eene van de drie groote magten in Europa, die zoowel door staatkundige als handels-betrekkingen, het meeste belang bij de onderneming hebben, namelijk Oostenrijk, Engeland en Frankrijk. Deze maatschappij is thans werkelijk tot stand gebragt en ieder der drie verschillende landen telt aan het hoofd daarvan de namen van de meest beroemde ingenieurs en invloedrijke kapitalisten. De Oostenrijksche partij, warm ondersteund door haar gouvernement,

gedaan; hij maakt van papier, fleschen, glasruiten enz. welke niet breken.

— De bevolking van Java en Madure was in 1826 5,403,786; 1831, 7,069,397; 1836, 7,861,551; 1845, 9,530,781, en 1847, 10,000,000. Van 1831 tot 1836, en dus in vijf jaren, bedroeg de aangroeijing 792,154 zielen. Dit aantal optellende bij het cijfer van 1847, geeft voor het vermoedelijk cijfer van 1852 10,792,154, aldus het dubbel van dat van 1826, en tusschen 1826 en 1852 is een tijdvak van 26 jaren gelegen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Middelburg, den 4. November 1847.

Daar sedert eenigen tijd weder de gewone jaarlijksche inschrijvings-billetten door de Commissie Loon voor Werk zijn rond gezonden en opgehaald geworden, en die Commissie de hoop koesterde dat toch eenmaal eene gelukkige verandering moge plaats vinden, ten einde vele nijvere werklieden niet meer de hulp van eene of andere instelling zouden behoeven, die nu, willen zij met de hunne niet van gebrek wegkwijnen, verpligt zijn, zich bij genoemde Commissie aan te geven, ten einde gedurende den winter toch nog iets te kunnen verdienen.

Wie, die met het lot zijner verarmde natuurgenooten slechts van verre bekend is, zou niet van harte wenschen dat die hoop verwezenlijkt wierd.

Van waar toch die verbazende achteruitgang van vele takken van nijverheid binnen deze stad; van waar toch die weinige bedrijvigheid bij vele werkbazen, die gewoon waren zoo niet geheel, dan toch het grootste gedeelte hunner werklieden gedurende den winter bezigheid te kunnen verschaffen.

Zijn de inkomsten der meervermogenden sedert eenige jaren dan zoodanig verminderd, dat zij genoodzaakt zouden zijn, zich te moeten bekrimpen, zoo als men soms waarlijk zoude gelooven, indien men hunne wijze van handelen van meer nabij gadeslaat!

Ik vertrouw, en wel met zekerheid, dat velen met mij het tegendeel zullen gelooven

Ik stem toe, dat er door velen milde offers aan de behoeftigen, vooral in den laatsten winter, zijn gebragt, doch hebben alle die giften doel getroffen, wordt den werkzamen door lediggang niet lui en vadzig, en wordt verachtering en moedeloosheid niet dikwijls bij hen bespeurd, die gaarne zouden willen werken, zoo zich daartoe slechts de gelegenheid opdeed?

Zoo men dus de armoede wil te keer gaan, verschaffe men werk, en men brengt niet alleen bedrijvigheid te weeg, maar men zal allengs de armoede zien verminderen en niet telkens om giften worden lastig gevallen.

En wie zijn beter in staat om dit kwaad te verhelpen dan zij, die door tijdelijke middelen ruimer dan anderen bedeeld zijn? Moest niet het hoofd van het Plaatselijk Bestuur, uit pligt om de Stad die hij bestuurd, zoo veel mogelijk te bevoordeelen, en de middelen die hij zoo ruim in zijn magt heeft om de armoe te fnuiken, hierin aan anderen een loffelijk voorbeeld geven? Doch helaas! Met smart vindt men zich gedrongen om te bekennen, dat men juist het tegenovergestelde bewaarheid vindt! daar de kanker, om andere steden boven de onze te bevoordeelen, en die in onze stad zich meer en meer uitbreidt, ook bij onzen Burgemeester zich heeft geopenbaard.

Het bevreemdde mij dan ook in geene geringe mate, toen ik onlangs vernam, dat een aantal meubelen voor Z.Ed.A. uit den Haag waren aangebragt, en die kortelings door eenige uit Braband waren voorafgegaan; zouden diegenen die hier gebruik van maken van oordeel zijn dat die artikelen niet even smaakvol en goed, misschien wel iets duurder, maar vast beter, hier konden vervaardigd worden? Zijn dan de binnen deze stad wonende meubelmakers zoo veel minder bekwaam dan op andere plaatsen? Zoude het niet een prijzenswaardig voorbeeld zijn, zoo Z.Ed.A. eens, in tegenstelling van het grootst gedeelte der gegoeden, die meest alle artikelen, zelfs koffij, suiker, thee enz. van den vreemden doen komen, zijne salon door een of eenige der binnen deze stad wonende meubelmakers had doen meubileren, en het geene goede vruchten kunnen geven, en zoude Z.Ed.A. en elk die op dergelijke wijs handelt en doet, zulke menschen niet grootendeels aan zich verpligten en achting en liefde voor zich winnen, en wordt, door op zulke eene wijs te handelen, de armoede niet aangekweekt?

Schande dus aan ieder die in het vermogen is zijne medeburgers te begunstigen en die voordeelen naar vreemden brengt! en allen die op deze of gene wijze gehandeld hebben om den achteruitgang van zijne stadgenooten te helpen bevorderen, zullen het onzalig zelfverwijt met zich dragen, dat ook zij iets hebben toegebragt tot verval onzer reeds iepgezonkene stad.

G

Steenwegen.

Gedurig lees ik in dit blad over de nieuwe steenwegen; van daar dat het niet vreemd is wanneer men ook de ouden eens bezict, en....... dan ziet het er slecht uit. De geheele zomerweg langs de *chaussée* van Aardenburg naar de Draaibrug, (men zegt nog verder) is aan beide zijden, op meer dan vijftig plaatsen, onbruikbaar gemaakt, door het delven van diepe greppels, zoodat het onmogelijk is dat twee zwaar geladen wagens elkander, vooral bij donker, passeren; *à quoi bon?* Men wil toch de 35 ct. betalenden en anderen niet voor aardigheid den nek laten breken, op een rijks weg? Is 't voor 't water? Waarom ligt de weg dan in 't midden hooger? Hoe 't zij, wij begrijpen het niet; evenmin waarom de voren of greppels alle jaren verlegd worden en de sporen en laagten der ouden zigtbaar en voelbaar blijven; want met de aarde uit een put gedolven, kan dezelfde put niet weder geheel worden digt gemaakt.

Twijfelaars, komt en ziet.

A. Oct. 1847. DOORN.

MENGELINGEN.

De *Drentsche Courant* bevatte dezer dagen een artikel, geteekend *Br.*, over de beloofde grondwets-herziening, waarin aan het einde gezegd werd;

« Doch van de nu bij den koning ontstane overtuiging van de noodzakelijkheid eener grondwets-wijziging zwijgen die (*oppositie*) bladen, niettegenstaande van 's konings overtuiging hier alles (?) afhing."

Wij raden den schrijver van dat artikel, No. 20 van de *Politieke Bydragen* te lezen, waarin hij onder anderen de volgende zeer opmerkelijke zinsnede zal vinden, welke zijne bewering geheel tot niet maakt:

« Voorwaar, eene zeldzame omkeering, eene vreemde wisseling van overtuiging, bij een vorst, die waarlijk geen kind of jongeling is, maar een leeftijd van bijna vijf-envijftig jaren telt!

« Gebruik makende van het regt, om over de handelingen der openbare magten zijne gedachten te kunnen uiten en die te beoordeelen, veroorloven wij ons dit nieuwe bewijs van *'s konings* wispelturigheid te voegen bij de oude, nog niet vergetene, toen hij, na een zorgvuldig overwegen van den toestand der Belgen, ook dezen *besefte* en zich aan het hoofd eener beweging stelde, welke hen tot een nieuwen en vasten staat van zaken zoude leiden, « dont la nationalité serait la force," terwijl echter Oranjes handelingen kort voor en niet lang na die proclamatie, — « waarvan de aanleidende oorzaken ons even weinig bekend zijn (zeide *Willem I*, en hij zou het thans woordelijk kunnen herhalen) als de gevolgen door ons kunnen berekend worden" — weinig consequent met zijne woorden waren."

(*de Burger.*)

Het smeekschrift van den Duitschen schoolmeester Hans Habakuk Roedenvrees op *ie* (ion), aan alle vorsten en edelen van den tegenwoordigen tijd.

O, vorsten! de tijd ligt in confusie,
Veroorlooft mij daarom de concessie,
Bij zulk een ontzettende constellatie,
Na rijpelijke contemplatie,
En alle maar mogelijke confrontatie,
U raad te geven in incisie.

O, vorsten! de tijd ligt in convulsie,
In gruwzame verwarring en contesie,
Neemt dit toch, bid ik u, in consideratie,
Doch houdt niet al te lang in conversatie,
Bij zulk eene totale conjuratie,
Slagtingen, verbanning en confiscatie,
Dit alles brengt het toch nooit tot conclusie,

Sluit spoedig een verdrag, na convocatie
Der standen, met de volkeren en conventie,
Belet de ijsselijke concussie,
Vermindert des hofstaats consumsie,
De lasten van drukkende contributie,
Want slechts onder deze hoofd-conditie,
Bedaart der eeuwen confusie.

Twee jagers, die in de omstreken van Lyon op de jagt waren, werden op hunnen togt door een wachter verrast, verrast zeggen wij, omdat slechts een hunner van eene jagt-acte voorzien was.

Toen de wachter steeds meer en meer naderde en de toestand der jagers dus gevaarlijker begon te worden, zeide de van eene jagt-acte voorziene jager tot den anderen: « Blijf hier en beweeg je niet!" « Hoe zou ik niet wegloopen! .... omdat gij weet dat ik geene acte heb." « Daarom juist; wees maar bedaard; ik red mij; gij zult mijn plan zien." Inderdaad ontvlugtte deze dan ook zoo hard hij slechts loopen kon.

De wachter, dadelijk begrijpende dat de vlugteling alleen niet van eene acte voorzien was, loopt hem na en daar de vlugteling goed doorliep, deed hij den wachter een groot eind wegs afleggen en stond eerst stil toen hij een goed eind van zijn vriend verwijderd was. « Uwe acte?" vraagt hem toen de wachter, die genaderd was. « Zie hier," antwoordde de looper. « Waarom zijt gij dan ontvlugt?" « Wel! om mij de beenen wat los te maken." Gedurende dat gesprek had, zoo als men begrijpen kan, de andere jager zonder acte, insgelijks gelegenheid gehad zich door loopen de beenen losser te maken.

PUFFS.

Het Fransche ministerie van openbaar onderwijs heeft een prijs van 10,000 frs. uitgeloofd voor de beste beantwoording der vraag: « *Is de onvruchtbaarheid erfelyk?*"

In Oost-Indië is het gebrek aan jonge huwbare dames zoo groot, dat de uit Europa aankomenden reeds voor dat zij voet aan wal zetten van frouwlustige jongelieden en oude heeren, door eenen scheepsroeper, aanzoeken bekomen.

Een jong luitenant, X., van het * regiment, heeft zijne gelaatstrekken zoodanig in zijn magt, dat hij op de parade en bij de dames zijne zware wenkbraauwen tot onder den neus neertrekt en zoo 't gemis van den nog te wachten knevel geheel onzigtbaar maakt.

De zanger S** wedde onlangs met een gierigen bankier om een half anker champagne, dat hij een toon langer uithalen zou, dan de bankier in staat was, zich van eten en drinken te onthouden. De weddingschap werd aangenomen en toen de zanger zweeg, was de bankier reeds sedert een half uur dood van honger.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. November. Sedert den 4. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Caroline, J. Klein, Archangel, pik en teer; Mamolo, A. Saich, Falmouth, graan; Charlotte, J. Thomas, Bahia, suiker; Berwich Oak, Rio-Janeiro, koffij; Octavie, O. J. Jessen, Villa-Nova, vijgen; Cometen, C. P. Quarfolt, Odessa, stukgoed; Faire Queen, T. Tain, Londen, rijst en suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Dagmar, J. Berg, Waldemar, H. Holm, beide ballast, New-Castle; Deo Gloria, C. Nieman, Elseneur, Helen, P. Collum, Sunderland, Argo, D. Dubbel, New-Castle, alle ballast; Hebe, P. Pieter, Genius, H. Kroijer, beide stukgoed, Hamburg.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds 6 «

Finale sluiting: De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

heeft aan het hoofd de heer Negrelli, de vervaardiger van den spoorweg van Triëst. De Engelschen hebben voor derzelver hoofd de heer Stephenson, thans parlements-lid en vervaardiger van een aantal spoorwegen in Engeland en de uitvinder van de eerste locomotief op den spoorweg tusschen Liverpool en Manchester. De Franschen worden vertegenwoordigd door den heer Talabot, wiens naam te goed bekend is, dan dat daarvan eene nadere vermelding zou kunnen vereischt worden. Deze maatschappij, thans sedert eenige maanden geconstitueerd, heeft reeds in hoofdzaak aangenomen, dat de meest voordeelige wijze van gemeenschap voor den handel zou bestaan over de Land-engte van Suez. – Zij heeft overigens voorgesteld het graven van een kanaal, bevaarbaar in alle jaargetijden voor de grootste schepen, en tevens de verzekering erlangt dusdanig kanaal tot op eene diepgang van 27 voeten te zullen kunnen brengen: zijnde meer dan voldoende voor een driedekker of Indieschip. Buitendien is de maatschappij overeengekomen ten aanzien van de noodige verdeeling van de uittevoeren werken. De Engelschen zullen met toestemming en onder toezigt van den Onder-koning, de haven-werken te Suez tot stand brengen; – de Franschen zullen het kanaal van Suez naar Pelusium graven; – terwijl eindelijk de Oostenrijkers met de haven-werken te Pelusium aan de Middellandsche Zee zullen belast zijn. Deze werken veroorzaakten aanvankelijk eenige ongerustheid, aangezien er vrees bestond, dat daartoe eene buitensporige som zou worden vereischt; – doch een naauwkeurig gedaan onderzoek op de plaats zelve, door den heer Negrelli, heeft deswege allen twijfel weggenomen, en de bedoelde haven kan te Pelusium daargesteld worden met veel minder onkosten dan men aanvankelijk zal kunnen verwachten. De Fransche Ingenieurs zijn reeds in Egypte aangekomen en men verneemt dat deze spoedig door de Engelschen zullen gevolgd worden. – Tot dusverre schijnt alles deze roemwaardige onderneming te begunstigen.

Uit eene Brochure, vermeld in The Foreign Quarterlij Review van 1837, vernemen wij nog het volgende:

De afstand van de Middellandsche naar de Roode zee langs het bevaarbaar kanaal van Suez, zou bedragen tusschen 80 en 90 Engelsche mijlen. Eene stoomboot zou voor deze doorvaart gemiddeld vijf uren noodig hebben. En hoeveel tijd wordt er thans vereischt voor den togt door Egypte door den reiziger van Engeland naar Bombay? En hoedanig geschiedt dien togt?

Passagiers, pakgoederen en brieven worden thans, na de aankomst te Alexandrie, langs het Mahmoudie-kanaal 40 mijlen verder vervoerd naar Atfeh, aan den Nijl. – Hiertoe bedient men zich van zekere soort van trek-vaartuigen die 12 uren aan dezen afstand besteden, en bovendien vele ongemakken veroorzaken. – Te Atfeh worden passagiers, goederen en brieven overgescheept in stoombooten varende op Boulac, een afstand van 120 mijlen hooger, op den Nyl en afgelegd wordende in 18 uren.

Te Boulac, zijnde de haven van Cairo, wordt alles weder ontscheept, ten einde een kort traject te lande van slechts 2 mijlen afteleggen tot Cairo. In deze hoofdstad genieten de reizigers eene allernoodwendigste rust van 12 uren. Alsdan aanvaardt men de reis van Cairo naar Suez door de Woestijn; zulks geschiedt op zware wagens getrokken door twee en vier paarden, of zekere soort van draagstoelen, hangende tusschen twee muil-ezels en voornamelijk gebezigd wordende voor dames en kinderen. Deze reis van 84 mijlen, waaraan door de schaarschte van goede paarden dikwijls de grootste moeijelijkheden verbonden zijn, duurt 56 uren. De geheele afstand op de tegenwoordige wijze is dus 246 mijlen. Volgens het ontworpen plan slechts ruim 80 mijlen. Tegenwoordig wordt aan deze togt vier dagen besteed, – terwijl daartoe langs het ontworpen kanaal niet meer dan vijf uren zouden vereischt worden.

In plaats van een vervoer te land, op de rivieren en door de Woestijn, met alle de ongemakken en oponthouden van trekvaartuigen, vreemde stoombooten, muilezel-draagstoelen en pakwagens, in-, over- en herschepen, op- en afladen, zal er geen vervoer te land te pas komen, en de geheele reis van Londen naar Bombay zal zonder oponthoud te water kunnen plaats hebben. In plaats van vier dagen, die thans aan den Egyptischen doortogt moet besteed worden, zullen daartoe slechts vijf uren benoodigd zijn. En buitendien zullen de 8,12 p. s. (p. m. *f* 100.-) die thans aan dien doortogt in Egypte moeten worden te koste gelegd, in het vervolg, door iederen passagier naar Indië gespaard worden.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BEEREN.